

2021. május 2. – Húsvét 5. vasárnapja – Jn 15,1-8 – Szőlészeti útmutatás

Az evangéliumok Jézusa – bár a hagyomány ácsnak tartja – inkább mezőgazdasági, különösen is szőlész-borász ismereteiről tesz tanúbizonyságot (s erről tán a kánai menyegző csodák iránt kevésbé fogékony vendégei is így vélekedhettek). Annyi bizonyos: Ő és hallgatósága nálunk sokkal jártasabb a szőlőművelés alapfogalmaiban.

Az Atya: szőlőműves. De miért kell a szőlő mellé szőlész? És hogy kéne nekem azonosulnom ezzel a túlnemesített növényvel? Csak engem fog el rémület a tűzre vetett venyige képe láttán?

Ad hoc-ötlettől vezérelve ütöm fel a szakirodalmat: „A szőlő kúszó természetű, kacsokkal kapaszkodó liánnövény. Szertelen növekedése miatt természetes formájában kezelhetetlen, szárrendszerét ezért a művelés követelményeinek megfelelően alakítjuk ki.”

Szertelen, kezelhetetlen, alakításra váró – találébb jelzői az életemnek, tapogatózó útkeresésemnek, mint a nemesített, pláne túl-...

„A tőke fás részei igen fontos élettani szerepet töltenek be a tápanyagok szállításában és raktározásában. A nagyméretű, idős fás részekkel rendelkező tőkék virágai jól termékenyülnek, és rendszerint gazdag termést adnak.”

Jézus maga az élet: tápanyagot ad – növekedéshez, virágzáshoz, bő terméshez. A vessző nem is tehet mást: fűrtöt hoz. Nem érdemes hát félni a tűztől: a tőkén múlik a termés. A tőkékről pedig tudható: „Formagazdagságuk lehetővé teszi, hogy a szőlész alkalmazkodni tudjon az adott terület ökológiai adottságaihoz, a fajta sajátosságaihoz”.

Nagy szabadság van ebben a képben. Formagazdagság? Területenként más és más? Új útjai nyílhatnak itt az ökumenének... Akárhogyan van is, a termés felett nem mi ítélünk: „A vesszőérettség megítélése meglehetősen összetett feladat, több külső és belső jellemző együttes figyelembevétele szükséges az érettség megállapításához.”

De valami nem hagy nyugodni, magunkra nézve talán a legfontosabb: az ún. cser. Idősebb szár, amelyen a vesszők ülnek. Meglehet, Jézus mégsem szőlész: erről megfeledkezett. Márpedig a szőlő gazdag terméséhez a cseren csak néhány vesszőt hagyhat a szőlész, a többit le *kell* metszeni. A metszés fájdalmas. Sebekkel jár. És termőre fordít...

(Forrás: A szőlő metszése és zöldmunkái, <https://regi.tankonyvtar.hu>)

Benyhe Bernát, Budapest